

SKATTEMINISTERIET

Den 15. april 2008

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på § 38 spørgsmål nr. 13 til 19 af 27. marts 2008.

KRISTIAN JENSEN

/ Lene Skov Henningsen

§ 38 spørgsmål 13

Ad § 38.41.02.Lønsumsafgift

Hvad er baggrunden for, at Skatteministeriet nu vurderer, at aktiviteter, der må henregnes til egenkapitalen, ikke anses for omfattet af lønsumsafgiften?

Svar

I den oprindelige lønsumsafgiftslov (lov nr. 830 af 19. december 1989) omfattede afgiftspligten virksomheder inden for den finansielle sektor. Afgiftspligten var betinget af, at virksomheden skulle betale AMBI, og at bidragsgrundlaget skulle opgøres som virksomhedens samlede lønsum med tillæg af 90 pct.

Af bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 86) fremgår, at uanset om nogle af virksomhedens ansatte ikke beskæftiger sig med finansiell virksomhed, skal lønnen medregnes til lønsummen.

Ved lov nr. 892 af 21. december 1991 blev loven udvidet til med visse undtagelser at omfatte alle virksomheder med afgiftsfri aktiviteter efter momsloven. Forudsætningen Ved lovændringen blev indsat en bestemmelse om, at virksomheder, der både udøver afgiftspligtige og afgiftsfrie aktiviteter skal foretage en fordeling af virksomhedens lønsum.

Bestemmelsen sikrer, at virksomheden kun betaler lønsumsafgift af den lønsumsafgiftspligtige del af aktiviteterne, henholdsvis betaler lønsumsafgift efter den korrekte metode, hvis virksomheden har forskellige lønsumsafgiftspligtige aktiviteter.

Til lov nr. 892 af 21. december 1991 er udstedt cirkulære nr. 186 af 29. oktober 1992, der i pkt. 3 præciserer indholdet af begrebet »den finansielle sektor« og i pkt. 7 indeholder følgende fortolkningsbidrag:

»Finansielle indtægter hidrørende fra forskellige former for passiv kapitalanbringelse betragtes ikke som vederlag for salg af finansielle tjenesteydelser og begrænser således ikke fradragsretten. Som eksempler på sådanne indtægter kan nævnes renteindtægter (f.eks. indestående i pengeinstitutter), udbytter, kursavancer, obligationer, aktier og pantebreve m.v., samt renteindtægter fra købe- og afbetalingskontrakter, som er indgået som følge af virksomhedens salg af varer og momspligtige ydelser (egenproduktion). Endvidere anses enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber eller mellem søsterselskaber normalt ikke for at være salg af en finansiell tjenesteydelse.«

Vestre Landsret i TfS 1999, 956 behandlet spørgsmålet om, hvornår der foreligger levering af ydelser mod vederlag. Retten fandt, at et selskab, der opkøbte pantebreve med henblik på opnåelse af en fortjeneste ved forrentning heraf, ikke var lønsumsafgiftspligtig, fordi virksomheden ikke kunne anses som levering af varer og ydelser mod vederlag.

I TfS 2001, 515 fandt Landsskatteretten, at et selskab, der drev virksomhed med investering i aktier, obligationer og finansielle instrumenter ikke var lønsumsafgiftspligtig. Selskabet havde en no-